

Huzur

– Sevinç A. K. · 26 Eylül 2012

Huzur, hepimizin sürekliliğini arz ettiği ruh hali diye tanımlıyorum kendimce doğrularımda ve göreceliliği de ekliyorum üstüne. Zira, kimi insan sessiz sedasız, kavgasız bir ortam için huzur derken; kimisi durgun bir yaşamda huzursuzluk kavramını öne sürebilir. Durağan bir hayat tam olarak huzuru kucaklamaz, çünkü insanda var olan yaşam enerjisi buna asla izin vermez, dolayısıyla da huzur tanımını basmakalıp düşüncelere hapsedmek doğru olmaz.

Varlığı sabun köpüğü, yokluğu boğazda düğüm olarak da betimlenmiştir kimileri tarafından. Sabun köpüğü olmasına sebep, anlık olması mıdır? Madem yokluğu anlıktı varlığı neden anlık olmasındı? Şimdi sorsam, kaçımız huzurluyuz?

Ben mesela şuanda bu yazıyı yazarken çok huzurlu olduğumu söyleyemem ki huzur dolu bir yazı sürsem önünüze. Çikolataya da bağışıklık kazanmış olacağım ki o dahi bastırmıyor sinirle dolu beynimin zonklamalarını.

Huzuru bozan durumlar ne olabilir peki, sıralayalım şimdi... Zaten başınızda yığınla sorun varken, sizi anlamayanlarla dolu bir evde tek sığınak ve kafa dinlenme yeri olarak tanımladığınız sanal alemde durumunuzu bildiği halde üzerinize gelen kişiler pekala da huzurlu olmaya çalışan sizin moral seviyenizi sıfırın altına düşürebilir. Sonra da size karşı neden soğuk davranış sergilendiğini bir düşünün hadi. Bir anda birden fazla kişiye laf anlatmak zorunda kaldığınızı karşı tarafa yansıtmamak adına sahte veya gerçeğe yakın gülümsemeler atarken, ani bir hamle ile aleyhinizdeki bir söylem de huzurunuzu yerle bir edebilir ve dahası huzurunuzun bozulduğunu yansıtsanız dahi siz hayatı bilmeyen biri olarak tanımlandığınız için yaşama gayesinde sadece gülmenin yeri olmadığı da yüzünüze vurulur. Maksat sanki huzursuzluğun ne olduğunu da tat dermişçesine bir üslupta. Bu kendimce olarak ele aldığım en basitinden çok az bir kısmı idi. Bir de felsefik boyutta alalım ele, her ne kadar yazma kabiliyetim yetkin bir seviyede olmasa da en azından yazmaya çabalamak da huzur kaynağı yaratabilir insana.

Toplumsal kaygılar, yaşam içindeki uğraş, olumsuz koşullarda cebelleşme, iş yerinizdeki koşturmacanız, trafik; suların, netin, elektiriğin kesintiye uğraması; tüm bunlar günlük mücadelenizden de ziyade hayatnızın büyük bölümünü sekteye uğratıp huzursuz olmanıza etkenlerden sadece bir kaçı. Anlık mı peki? Kısmen belki... Çoğu da birikip birikip bir anda patlayarak açığa verir kendini.

Göreceli dedik, kimine göre huzur olarak tanımlanan bekarlık; kimine göre sultanlık değil, soytarılık olarak da belirtilebilir.

Sağlığınızın yerinde olması, huzurlu olmanız için yeterli gelmeyebilir, birileri şifa niyetine huzur ararken avuçlarında.

Mavi ve yeşilin birbirine karıştığı, dibinde rengarenk balıkların ve türlü türlü canlıların olduğu varlığını bildiğiniz okyanusun orta yerinden geçerken lüks bir seyahat gemisinde birilerine huzur olabilir soluduğu iyotlu hava. Sandala binmekten yada denize girmekten korkan ben dahi ısrarlar neticesinde huzursuz olabileceğimi hissederken, vapur ile karşıya geçişimde yağmura aldırış etmeden dışarda denizin tuzlu suyunun yüzüme vurması huzur veriyor.

Birçok temennimizde huzur dileriz sevdiklerimize... Huzur neden bu kadar önemli ki? Huzursuz yaşayanlarımız da yok mu sanki huzurlu rolüne bürünmüş?

Dahası, o kadar anlatmış olmama rağmen tam anlamıyla huzur ne?

Az daha düşüneyim bence...

*

*

*

Sevinçli